

آناتومی و فیزیولوژی

دستگاه گردش خون

دستگاه گردش خون، مواد غذایی، اکسیژن، هورمون‌ها و مواد زاید حاصل از متابولیسم بیلیون‌ها سلول بدن را به گردش درمی آورد، انقباضات منظم قلب خون را در دو مسیر می راند. خون فاقد اکسیژن توسط وریدچه‌ها جمع آوری و به وریدهای بزرگتر می ریزد و سرانجام توسط دو ورید بزرگ به وهلیز راست و از وهلیز راست به بطن راست منتقل می شود (که اصطلاحاً به آن قلب راست می گویند).

انقباض بطن راست خون سیاهرگی را از طریق سرخرگ‌های شش‌سی به ریه‌ها می فرستد و پس از تبادل گاز کربنیک با اکسیژن خون اکسیژن‌دار توسط وریدهای شش‌سی به وهلیز چپ و سپس بطن چپ وارد می شود (که اصطلاحاً به آن قلب چپ می گویند).

انقباضات قوی بطن چپ از طریق آئورت به سرخرگ‌ها و در نهایت به رگ‌های کوچکی به نام مویرگ منتقل می شود. در مجاورت مویرگ‌ها تبادل اکسیژن و مواد غذایی بین سلول‌ها و مایع میان بافتی (مایعی که به دلیل فشار موپبندنه‌ها به فضای بین بافتها نشست می کند) صورت می پذیرد و سپس خون کم اکسیژن از مایع میان بافتی به وریدچه‌ها منتقل و وارد جریان خون می شود.

بخشی از این مایع که حاوی ملکول های درشت تر است و قادر نیست وارد ورید چه ها شود توسط لوله هایی به نام عروق لنفاوی جذب و پس از عبور از چند گره لنفاوی و تصفیه شدن وارد گردش خون می شود. بدین ترتیب گردش مایعات در بدن توسط دو سیستم مربوط به هم یعنی دستگاه گردش خون و دستگاه لنفاوی انجام می شود [۱].

قلب

یک عضو عضلانی مخروطی شکل تو خالی است که انقباضات منظم و مداوم خون را در بدن به حرکت درمی آورد. حدود ۱۲ سانتی متر طول (از راس تا قاعده) ۹ سانتی متر عرض (از راست به چپ) و ۶ سانتی متر ضخامت (از جلو به عقب) دارد. در زنان ۲۵۰ و در مردان ۳۰۰ وزن دارد.

فشار خون شریانی

منظور از اصطلاح فشار خون فشار آئورت (فشار خون شریانی) است. فشار در سایر قسمت های گردش خون با نام رگ مورد نظر ذکر می شود مانند فشار خون شریان ریوی، فشار خون مویرگی و.....

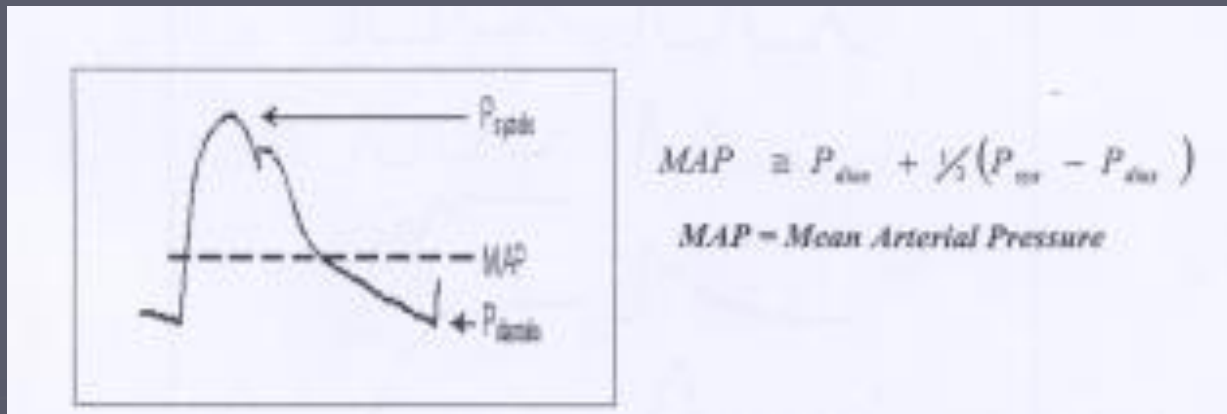
فشار خون شریانی برای پیش راندن خون در داخل آرتریولها یا شریانچه ها، مویرگها و وریدها به منظور تأمین جریان خون لازم است و در گردش ریوی یک فشار شریانی نسبتاً پایین (با فشار متوسط ۱۶ میلی متر جیوه) برای حفظ یک جریان خون به میزان ۵ لیتر در دقیقه در ریه ها کافی است، در صورتی که برای گردش عمومی، فشار بالا (با متوسط ۱۰۰ میلیمتر جیوه) مورد نیاز است.

برای آنکه فشارخون وجود داشته باشد یک برون ده قلبی و یک مقاومت در برابر جریان خون در گردش عمومی مورد نیاز است. این مقاومت را مقاومت محیطی می نامند.

برون ده قلب \times مقاومت محیطی = فشارخون

در حال استراحت برون ده قلب نسبتاً ثابت است و در نتیجه، فشار خون به طور عمده توسط مقاومت محیطی تعیین می گردد. این مقاومت در برابر جریان خون به طور عمده توسط شریانچه ها حاصل می شود. در حقیقت این رگها با قطر کوچک هستند که بیشترین مقاومت را در برابر جریان خون ایجاد می کنند (مقاومت با معکوس توان چهارم قطر رگ متناسب است). مویرگها از آرتریولها نیز کوچکتر هستند اما هرچند که مویرگ به تنهایی مقاومت بیشتری از یک آرتریول ایجاد می کند چون هر آرتریول به تعداد زیادی مویرگهای موازی تبدیل می شود، لذا برای عبور خون از آرتریول به وریدها تعداد زیادی مجرای مویرگی وجود دارد و به این دلیل، شبکه مویرگی مقاومتی به بزرگی آرتریول مربوطه ایجاد نمی کند.

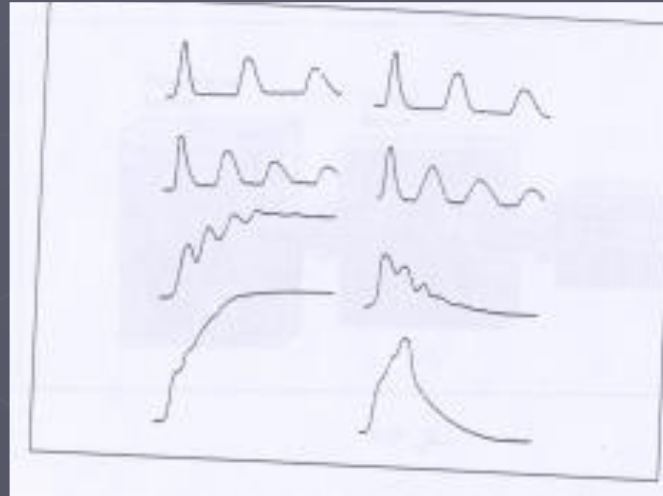
همزمان با انقباض بطن چپ، فشار داخل آن بالا می رود و به ۱۲۰ میلیمتر جیوه که فشار سیستولی نام دارد، می رسد سپس فشار اندکی سقوط کرده و در پایان سیستول به ۱۱۰ میلیمتر جیوه می رسد. با شروع دیاستول، فشار بطن به سرعت تا صفر میلیمتر جیوه پایین می آید. شریان آئورت در زمان سیستول با بطن چپ در ارتباط است و بنابر این فشار آن نیز به ۱۲۰ میلیمتر جیوه می رسد اما به محض اینکه فشار بطنی شروع به پایین آمدن می کند، درجه های آئورتی بسته می شوند. بازگشت ارتجاعی جدار آئورت و شریان های نزدیک به قلب، فشار خون را در هنگام دیاستول در داخل آئورت حفظ می کند و فقط تا ۸۰ میلیمتر جیوه نزول می کند. بنابر این فشارخون در داخل آئورت حداکثر ۱۲۰ میلیمتر جیوه بوده، فشار متوسط آن حدود ۱۰۰ میلیمتر جیوه است. خون از شریانها به سوی آرتریولها و سپس از مویرگ ها به طرف وریدها جریان می یابد زیرا یک کاهش پیش رونده در فشار خون وجود دارد و خون از ناحیه با فشار زیاد به طرف ناحیه با فشار کم جریان می یابد.

شکل - شکل موج فشارخون [۷]

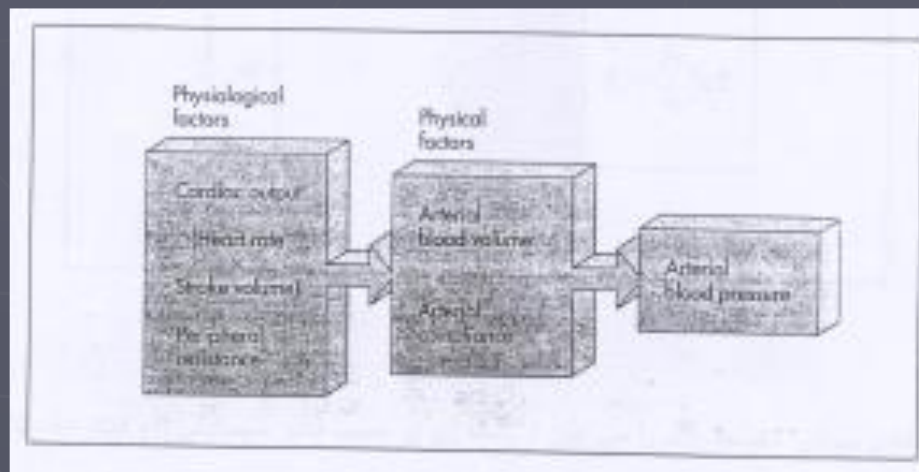
کاهش فشار متوسط خون در طول شریانها بسیار اندک است اما وقتی خون از آرتریولها می‌گذرد فشار آن به مقدار زیادی کاهش می‌یابد. فشارخون از ۱۰۰ میلیمتر جیوه در انتهای شریانی آرتریول به ۳۲ میلیمتر جیوه در انتهای مویرگی آرتریول کاهش می‌یابد. فشارخون پس از عبور از مویرگها باز هم کاهش بیشتری یافته و به ۱۲ میلیمتر جیوه می‌رسد و بتدریج که خون در وریدها به سوی قلب باز می‌گردد فشار از ۱۲ میلیمتر جیوه به صفر کاهش می‌یابد. کاهش عمده و بارز فشار خون در آرتریولها به علت مقاومت بالای آنهاست. به علت خاصیت ارتجاعی آئورت و شریانهای بزرگ و مقاومتی که توسط آرتریولها بوجود می‌آید، خون به طور مداوم در مویرگها جریان می‌یابد. نیروی بازگشت ارتجاعی جدار شریانها، جریان خون را در هنگام دیاستول که خونی از بطنها به شریانها نمی‌ریزد حفظ می‌کند.

بلافاصله پس از پالسی که آنرا تولید می‌کند رخ می‌دهد و یا اینکه بهنگام بازگشت با آن جمع می‌شود و آن انعکاس به موج بعدی سرایت نمی‌کند مگر آنکه نرخ جریان قلب غیر طبیعی سریع باشد. آنها شاخص‌های اصلی شکل موج فشار را چنین برآورد کردند: (a) شکل و مدت برون دهی قلبی (b) زمان (c) شدت انعکاس موج از سایت‌های محیطی.

شکل موج فشار خون و ارتباط آن با دیگر پارامترهای سیستم قلب و عروق اندازه‌گیری فشارخون شریانی در بیماران نشانی مناسب برای وضعیت سیستم شریانی است. لذا در این قسمت روشی ساده برای توضیح اصول تعیین فشار خون شریانی ارائه می‌شود. در ابتدا فشار شریانی متوسط مطرح می‌شود. سپس فشارهای شریانی سیستول و دیاستول بعنوان دو حد بالا و پایین موج فشار خون حول فشار شریانی متوسط توضیح داده می‌شود. در نهایت تغییرات موج فشار شریانی از آئورت تا مویرگها بررسی می‌شود [۱۸].

در تعیین خون شریانی، می توان دو دسته فاکتورهای فیزیکی و فیزیولوژیکی را تعریف کرد. در تبیین سیستم شریانی بصورت استاتیک و با خواص الاستیک فرض می شود. دو فاکتور فیزیکی مهم آن عبارتند از حجم خون در سیستم شریانی و قابلیت اتساع سیستم شریانی [۱] بعضی از فاکتورهای فیزیولوژیکی عبارتند از برون ده قلبی [۲] که حاصل ضرب حجم ضربه ای [۳] در ضربان قلب [۴] است و مقاومت محیطی [۵]. این فاکتورهای فیزیولوژیکی در تعامل مستقیم هستند.

[1] compliance

[2] Cardiac Output

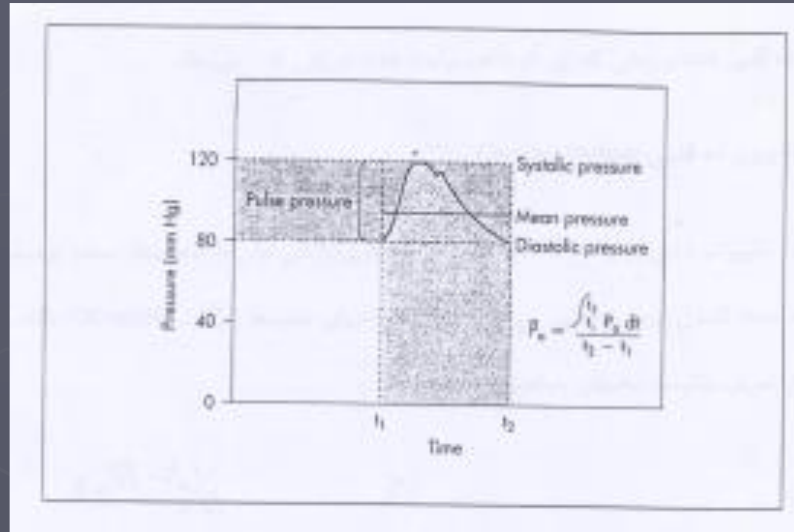
[3] Stroke Volume

[4] Heart Rate

[5] Peripheral Resistance

فشار شریانی متوسط Mean arterial Pressure

فشار شریانی متوسط، میانگین فشار در شریانهای بزرگ در طول زمان است. مقدار آن را می توان از تقسیم کردن مساحت زیر منحنی موج فشار خون در یک سیکل بر زمان سپری شدن آن بدست آورد.

فشار شریانی متوسط، \bar{p}_α را می توان از رابطه زیر p_s بر حسب سیستولی و فشار دیاستولی p_d تخمین زد:

$$(1) \quad \bar{p}_\alpha \cong p_d + \frac{1}{3}(p_s - p_d)$$

فشار شریانی متوسط را می توان فقط به حجم خون متوسط شریانی و قابلیت اتساع شریان دانست . حجم شریان، وابسته است به نرخ برون ده قلبی، از قلب به شریانها و نرخ جریان خروجی، از شریانها بطرف مویرگها (Periphral Runoff) که طبق رابطه زیر می باشد:

$$\frac{dd_{\alpha}}{dt} = Q_h - Q_r \quad (2)$$

این رابطه همان قانون بقای جرم است و نشان می دهد که تغییر شریان در واحد زمان نشانگر اختلاف میان نرخ خون پمپ شده از طرف قلب به شریان () و نرخ خون خارج شده از سیستم شریانی به مویرگها است. اگر برون ده قلبی از خارج خروجی بالاتر رود، حجم شریان افزایش خواهد یافت و قطر شریان بیشتر می شود و فشار بالا می رود. عکس آن وقتی رخ می دهد که جریان خروجی بیش از برون ده قلبی باشد و زمانی که این دو با هم برابرند فشار شریانی ثابت می ماند.

برون ده قلبی Cardiac Output

تغییرات فشار در پاسخ به تغییرات برون ده قلبی را می توان با چند مثال ساده توصیف کرد. اگر در شرایط تحت کنترل، برون ده قلبی و فشار شریانی متوسط (، mmHg ۱۰۰ باشد. طبق

تعریف مقاومت محیطی خواهیم داشت:

$$R = \frac{(\bar{P}_{\alpha} - \bar{P}_{ra})}{Q_r} \quad (3)$$

در حال استراحت برون ده قلب نسبتاً ثابت است و در نتیجه، فشار خون به طور عمده توسط مقاومت محیطی تعیین می گردد. این مقاومت در برابر جریان خون به طور عمده توسط شریانچه ها حاصل می شود. در حقیقت این رگها با قطر کوچک هستند که بیشترین مقاومت را در برابر جریان خون ایجاد می کنند (مقاومت با معکوس توان چهارم قطر رگ متناسب است). مویرگها از آرتریولها نیز کوچکتر هستند اما هرچند که مویرگ به تنهایی مقاومت بیشتری از یک آرتریول ایجاد می کند چون هر آرتریول به تعداد زیادی مویرگهای موازی تبدیل می شود، لذا برای عبور خون از آرتریول به وریدها تعداد زیادی مجرای مویرگی وجود دارد و به این دلیل، شبکه مویرگی مقاومتی به بزرگی آرتریول مربوطه ایجاد نمی کند.

اگر (فشار شریانی متوسط بطن راست) را در مقایسه با صرفنظر کنیم آنگاه:

$$R \cong \bar{P}_\alpha / Q_r \quad (4)$$

لذا در این مثال R برابر با ۲۰ mmHg/L/min خواهد بود.

با فرض افزایش ناگهانی برون ده قلبی به ۱۰ L/min، در همان لحظه تغییر نخواهد کرد. از

آنجا که جریان خروجی در شریانها وابسته است به R و R لذا مقدار هم در آن لحظه ثابت

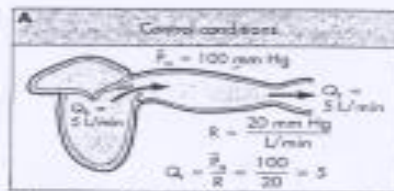
خواهد ماند. در نتیجه مقدار Q_H بالاتر از Q_r می شود. این افزایش جریان ورودی، حجم خون

شریانی متوسط را افزایش می دهد. از رابطه (۲) مشخص است که وقتی آنگاه، پس حجم در

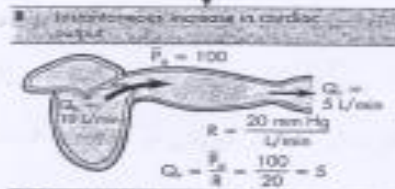
حال افزایش است. چون وابسته است به حجم خون شریانی متوسط و مقدار قابلیت اتساع

شریانی، پس افزایش، مقدار را افزایش خواهد داد.

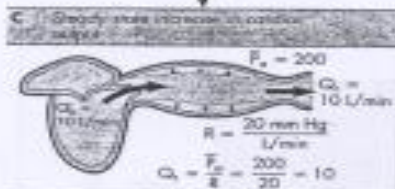
2.5 L/min →
 5 L/min →
 10 L/min →

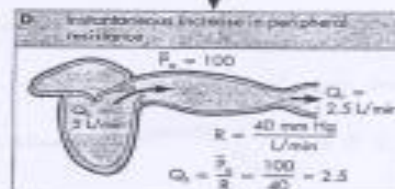
A. Under control conditions $Q_a = 5 \text{ L/min}$, $F_a = 100 \text{ mm Hg}$, and $R = 20 \text{ mm Hg/L/min}$. Q_a must equal Q_v , and therefore the mean blood volume (V_a) in the arteries will remain constant from heartbeat to heartbeat.

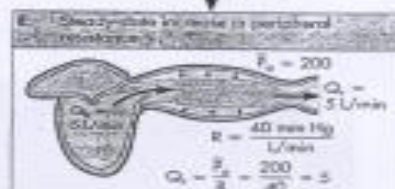
B. If Q_a suddenly increases to 10 L/min , Q_a will initially exceed Q_v , and therefore F_a will begin to rise rapidly.

C. The disparity between Q_a and Q_v progressively increases arterial blood volume. The volume continues to increase until F_a reaches a level of 200 mm Hg .

D. If R abruptly increases to 40 mm Hg/L/min , Q_v suddenly decreases and therefore Q_a exceeds Q_v . Then F_a will rise progressively.

E. The excess of Q_a over Q_v accumulates blood in the arteries. Blood continues to accumulate until F_a rises to a level of 200 mm Hg .

طبق تعريف:

$$C_a = \frac{dV_a}{dP_a} \quad (5)$$

$$dV_a = C_a dP_a \quad (6)$$

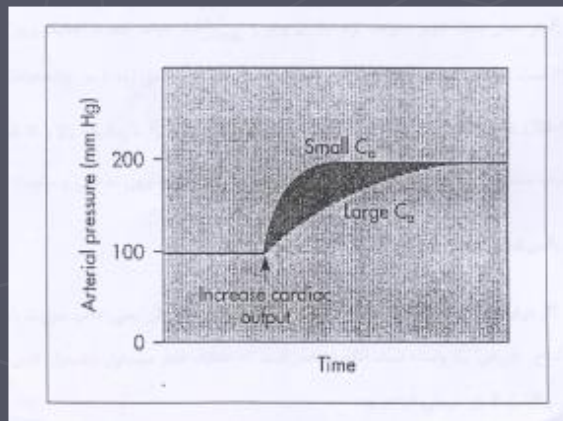
بس:

$$\frac{dV_a}{dt} = C_a \frac{d\bar{P}_a}{dt} \quad (7)$$

$$\frac{d\bar{P}_a}{dt} = \frac{Q_h - Q_r}{C_a} \quad (8)$$

بنابراین $Q_h > Q_r$ نگاه \bar{P}_a افزایش می یابد و زمانیکه $Q_h = Q_r$ کاهش خواهد یافت و با $Q_h = Q_r$ مقدار آن ثابت می ماند. در این مثال با افزایش ناگهانی Q_h به $1.0 L/min$ ، زیاد شدن \bar{P}_a ادامه خواهد یافت تا Q_h به Q_r برسد. بدیهی است که طبق رابطه (8)، Q_r به $1.0 L/min$ نخواهد رسید مگر آنکه $200 mmHg$ برسد تا R در $20 mmHg/L/min$

ثابت بماند. نمودار زمان - فشار شریانی در شکل ۳-۶ نشان می دهد که صرفنظر از مقدار C_a شیب نمودار با زیاد شدن فشار شریانی بتدریج کم می شود تا به یک مقدار نهایی برسد.

علاوه بر این، مقدار بالا رفتن به خواص الاستیک دیواره شریان وابسته است. باید تا سطحی افزایش یابد که جریان خروجی با برون ده قلبی برابر شود یعنی از رابطه (۳) مشخص است که Qr فقط به فشار متوسط شریانی و مقاومت محیطی وابسته است. وقتی کوچک است (جداره صلب)، افزایش کوچکی در (ناشی از بیشتر شدن Qh از Qr) مقدار را به مقدار زیاد بالا می برد. بنابراین بسرعت به سطح جدید صعود می کند. بالعکس، زیاد بودن، تغییر حجم قابل ملاحظه می تواند با تغییر فشار کوچک جبران شود.

Peripheral Resistance مقاومت محیطی

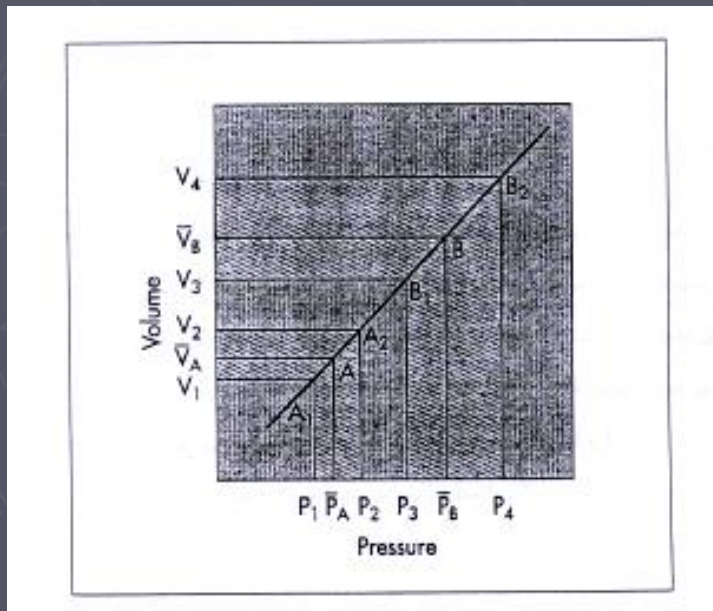
دلایل مشابهی را می توان برای توضیح تغییراتی که در اثر تغییرات مقاومت محیطی رخ می دهد، بکار برد. فرض کنید شرایط تحت کنترل همانند مثال قبل باشد که R ناگهانی تا بالا رود. مقدار در همان لحظه تغییر نخواهد کرد. لذا Qr برابر با $5/2$ خواهد شد، در حالیکه برون ده قلبی 5 است. پس و افزایش خواهد یافت و در نتیجه بالا می رود تا به 200 mmHg برسد. در این مرحله که برابر با Qh است و تا زمانیکه Qh و R تغییر نکند ثابت خواهد ماند. بنابراین واضح است که فشار شریانی متوسط وابسته است به برون ده قلبی و مقاومت محیطی.

پالس فشار Pressure Pulse

اگر فرض شود که فشار شریانی در هر لحظه به دو فاکتور فیزیکی یعنی حجم خون شریانی و قابلیت اتساع شریانی وابسته است، آنگاه مشخص است که اختلاف فشار سیستول دیاستول، تابعی از حجم ضربه ای و قابلیت اتساع شریانی خواهد بود.

حجم ضربه ای Stroke Voume

اثر تغییرات حجم ضربه ای بر پالس فشار را باید تحت شرایطی بررسی کرد که در دامنه ای از فشارها ثابت است، مقدار روی هر نقطه از نمودار خطی ثابت است. محور عمودی نشانگر حجم و محور افقی فشار است. شیب نمودار همان قابلیت اتساع شریان، است. در این نمودار خطی، فشار شریانی حول یک مقدار متوسط نوسان می کند () که کاملاً وابسته است به برون ده قلبی و مقاومت محیطی و همچنین متناسب است با حجم خون متوسط شریانی مختصات (و) نقطه را در نمودار تعریف می کند. در طول دیاستول، جریان خروجی از سیستم شریانی رخ می دهد و فشار و حجم خون به مقدار می نیم خود یعنی P_1 و V_1 تنزل می کند. طبق تعریف P_1 فشار دیاستول است [۱۸].

در طول سیستول، مقدار حجم خون سیستم شریانی از حجم خون موجود در مویرگها بیشتر می شود. در نتیجه فشار شریانی و حجم آن از نقطه A1 به نقطه A2 صعود می کند. حجم خون شریانی ماکزیم V_2 ، در پایان سیستول بدست می آید که وابسته است به فشار ماکزیم P_2 که همان فشار سیستول است.

پالس فشار که نمایشگر تفاوت بین فشار سیستول و دیاستول است ($P_2 - P_1$)، وابسته است به افزایش حجم خون شریانی ($V_2 - V_1$). وقتی یک قلب سالم در یک فرکانس مشخص کار می کند. افزایش حجم خون شریانی بهنگام سیستول، کسر بزرگی از حجم ضربه ای (حدود ۸۰٪) است. این همان افزایشی است که حجم خون شریانی را سریعاً از V_1 به V_2 می رساند و باعث می شود فشار فشار شریانی از فشار دیاستول به فشار سیستول برسد (از P_1 به P_2). با ادامه سیکل قلبی، حجم جریان خروجی از برون ده قلبی بیشتر می شود و در طول دیاستول برون ده قلبی به صفر می رسد. در نتیجه حجم خون شریانی باعث کاهش حجم و فشار از نقطه A2 به A1 خواهد شد.

چنانچه حجم ضربه ای دو برابر شود، در حالیکه ضربان قلب و مقاومت محیطی ثابت مانده اند. فشار شریانی متوسط دو برابر خواهد شد (نقطه). بنابراین فشار شریانی متوسط در طول سیستول و دیاستول، حول این مقدار جدید نوسان خواهد داشت. از آنجا که کسری حدود ۸۰/۰ حجم ضربه ای به سیستم شریانی تزریق می شود، بنابراین افزایش حجم خون شریانی $V_4 - V_3$ ، تقریباً دو برابر بزرگتر از افزایش حجم خون شریانی قبلی ($V_2 - V_1$) است. اگر نمودار P-V خطی باشد، افزایش حجم بیشتر با پالس فشار $P_4 - P_3$ ، تقریباً دو برابر پالس فشار اولیه $P_2 - P_1$ متناسب خواهد بود. مشخص می کند که با افزایش فشار شریانی متوسط و پالس فشار، افزایش فشار سیستول (از P_2 به P_4) بیشتر از افزایش فشار دیاستول (از P_1 به P_3) خواهد بود. بنابراین افزایش در حجم ضربه ای، فشار سیستول را بیشتر از فشار دیاستول بالا می برد [۱۸].

در طول سیستول، مقدار حجم خون سیستم شریانی از حجم موجود در مویرگها بیشتر می شود. در نتیجه فشار شریانی و حجم آن از نقطه A1 به نقطه A2 صعود می کند. حجم خون شریانی ماکزیم V_2 ، در پایان سیستول بدست می آید که وابسته است به فشار ماکزیم P_2 که همان فشار سیستول است.

پالس فشار که نمایشگر تفاوت بین فشار سیستول و دیاستول است ($P_2 - P_1$)، وابسته است به افزایش حجم خون شریانی ($V_2 - V_1$). وقتی یک قلب سالم در یک فرکانس مشخص کار می کند، افزایش حجم خون شریانی بهنگام سیستول، کسر بزرگی از حجم ضربه ای (حدود ۸۰٪) است. این همان افزایشی است که حجم خون شریانی را سریعاً از V_1 به V_2 می رساند و باعث می شود فشار شریانی از فشار دیاستول به فشار سیستول برسد (از P_1 به P_2). با ادامه سیکل قلبی، حجم جریان خروجی از برون ده قلبی بیشتر می شود و در طول دیاستول برون ده قلبی به صفر می رسد. در نتیجه حجم خون شریانی باعث کاهش حجم و فشار از نقطه A2 به A1 خواهد شد.

چنانچه حجم ضربه ای دو برابر شود، درحالیکه ضربان قلب و مقاومت محیطی ثابت مانده اند، فشار شریانی متوسط دو برابر خواهد شد (نقطه). بنابراین فشار شریانی متوسط در طول سیستول و دیاستول، حول این مقدار جدید نوسان خواهد داشت. از آنجا که کسری حدود ۸۰٪ حجم ضربه ای به سیستم شریانی تزریق می شود، بنابراین افزایش حجم خون شریانی $V3 - V4$ ، تقریباً دو برابر بزرگتر از افزایش حجم خون شریانی قبلی ($V2 - V1$) است. اگر نمودار P-V خطی باشد، افزایش حجم بیشتر با پالس فشار P3-P4، تقریباً دو برابر پالس فشار اولیه P1 - P2 متناسب خواهد بود. مشخص می کند که با افزایش فشار دیاستول (از P1 به P3) خواهد بود. بنابراین افزایش در حجم ضربه ای، فشار سیستول را بیشتر از فشار دیاستول بالا می برد [۱۸].

▶ انواع فشار سنج

▶ فشارسنج پزشکی وسیله ایست که از آن برای اندازه‌گیری فشار سیستولی و فشار دیاستولی خون استفاده می‌شود. فشارسنج پزشکی انواع و اقسام بسیاری دارد اما دو نوع فشارسنج جیوه‌ای و فشارسنج عقربه‌ای آن در ایران بیشتر کاربرد دارند.

نوع جیوه‌ای دستگاه بزرگتری دارد و فرد گیرنده فشار از روی ارتفاع ستون جیوه می‌تواند فشار خون بیمار را مشخص کند. در صورتی که در نوع عقربه‌ای، صفحه‌ای مانند کیلومتر شمار اتومبیل وجود دارد که محل عقربه روی این صفحه فشار خون سیستولی و دیاستولی را نشان می‌دهد. فشارسنج جیوه‌ای دقیقتر و بهتر از همه انواع فشارسنجها و بادوامتر است، ولی به علت بزرگی و حمل سخت از آن کمتر استفاده می‌شود.

▶ ساختمان فشارسنج و طرز استفاده آن

- ▶ ساختمان فشارسنج از یک بازوبند که بوسیله لوله لاستیکی از طرفی به مخزن مدرج جیوه و صفحه مدرج مربوط و از طرف دیگر به یک پوآر یا پمپ (تلمبه) متصل است، تشکیل می‌شود. برای اندازه‌گیری فشار خون ابتدا بازوبند دستگاه را ۲ الی ۳ انگشت بالاتر از چین آرنج می‌بندیم و پس از بستن پیچ تنظیم هوا بوسیله پمپ لاستیکی هوایی بازوبند را پر از هوا می‌کنیم در نتیجه ستون جیوه (در دستگاه جیوه‌ای) یا عقربه مدرج (در دستگاه عقربه‌ای) شروع به بالا رفتن می‌کند، فشار بازوبند را توسط پمپ آنقدر افزایش می‌دهیم تا نبض قطع گردد. سپس صفحه گواشی را روی شریان بازویی در ناحیه جلوی چین آرنج قسمت داخل قرار داده و فشار هوای بازوبند را به تدریج و به آهستگی حدود ۲ میلیمتر جیوه در ثانیه با باز کردن پیچ مربوطه کم می‌کنیم، و بدین ترتیب فشار خون را اندازه می‌گیریم.

▶ فشار سنج عقربه ای ALPK2

- ▶ این فشار سنج دقیق ترین و عمومی ترین فشار سنج پزشکی است که مورد استفاده قرار میگیرد که با گوشی عرضه می گردد

▶ فشار سنج مچی دیجیتال beurer

- ▶ - دستگاه اندازه گیری فشار خون و ضربان قلب
- حافظه نگه داری اطلاعات اندازه گیری شده
- سیستم باد شدن اتوماتیک
- سیستم خاموش شدن اتوماتیک

فشارسنج مچی دیجیتال ws910

- ▶ - دستگاه اندازه گیری فشار خون و ضربان قلب
- ▶ - حافظه نگه داری اطلاعات اندازه گیری شده
- سیستم باد شدن اتوماتیک
- ۳ نشانگر خطا
- وزن ۱۲۰ گرم (با وزن باطری ها)

- ## فشار سنج بازویی تمام دیجیتال beurer
- ▶ - دستگاه اندازه گیری فشار خون و ضربان قلب
 - ▶ - حافظه نگهداری اطلاعات اندازه گیری شده
 - سیستم باد شدن اتوماتیک
 - سیستم خاموش شدن اتوماتیک

فشارسنج جیوه ای **alpk2**

این فشارسنج محصول کشور ژاپن می باشد
کار اندازه گیری فشار خون را بدون خطا انجام می دهد

فشارسنج تمام اتوماتیک **alpk2**

ستگاههای فشارسنج کمپانی **alpk2** که با بهره گیری از
آخرین تکنولوژی متریال و سیستم های مانومتری
ساخته شده اند، مشخصات ویژه ای دارند که آنها را در
کیفیت، دقت و دوام از همه محصولات مشابه متمایز می
سازند.

این دستگاه محصول ژاپن می باشد با کارایی بسیار دقیق
و کارکرد ساده فشارخون شما را نشان می دهد
-قابلیت اندازه گیری فشارخون ماگزیمم و مینیمم و تعداد
ضربان قلب
-داشتن حافظه جانبی